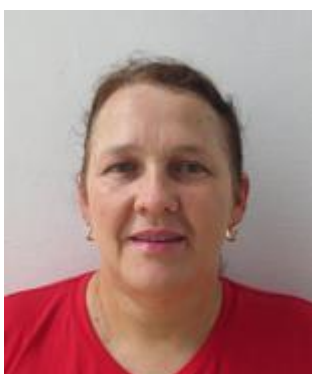

PROJEKT & KULTUR

nr. 132 ----- august 2017

issn. 0901-8824

GENVEJ TIL UDVIKLING

www.gtu.dk

Skovvej 24, 9510 Arden. Tlf.: 9856 2994. gtu_sekr@hotmail.com
Medlem af Den Internationale Emmaus-Bevægelse

emmaus

INTERNATIONAL

PROVOKATØRER FOR FORANDRING

Velkommen til Projekt & Kultur nr. 132!

Projekt & Kultur udgives af Genvej til Udvikling (GtU), tlf.nr. 98 56 29 94 evt. 42 17 09 97
gtu_sekr@hotmail.com - www.gtu.dk

Kontingenter, abonnementsbetalinger og bidrag sendes til reg.nr. 9806, kontonr. 2071578634.
Fra udlandet sender man til
IBAN-nr. DK89 9806 2071 578 634
Account-name: Genvej til Udvikling v/Jørgen Olsen, Skovvej 24, 9510 Arden
Beneficiary bank: Jutlander Bank A/S
SWIFT / BIC: **JUTBDK21**

Hvor intet andet angives, er teksten af Jørgen Olsen. **Indlæg til Projekt og Kultur nr. 133** skal aftales med koordinatoren på gtu_sekr@hotmail.com. Bladet skal udkomme i november 2017.

Dette nummer af Projekt & Kultur er trykt på Godsbanen i Århus i 100 eks. Redaktionen ønsker at fremme bladets formidling og opfordrer til eftertryk med kildeangivelse. Med navn signerede artikler udtrykker ikke nødvendigvis foreningens holdninger.

Dette nummer indeholder:

- 3 – 5: **Boko Haram øger offensiv i Niger**
- *fra IRIN, oversat af Inor Dale.*

- 6: Mødedeltagelser og udstillinger –
Mediemarkeringer.

- 7 – 11: Referat af generalforsamling
den 18. juni 2017.

- 12 – 13: **Vi var fiskere**
- *Birgit Vanghaug anmelder en roman af Chigozie Obioma.*

- 14 – 15: **Nyheder fra Tessalit i Mali**
- *af Rousmane Ag Assilaken*
- *oversat af Tina Jonstrup Larsen.*

Billederne på for- og bagside er taget af Emmaus International.

På forsiden ses Emmaus Internationals
forretningsudvalg:
Formand Patrick Atohoun, Benin, 1. næstformand
Juan Melquiades, Peru, 2. næstformand Moon

Sharma, Indien, sekretær Koné Nanteque,
Elfenbenskysten, kasserer Hélène Sayad, Libanon
og de menige medlemmer Gloria Zuluaga,
Colombia og Hans van Beek, Frankrig/Holland.

På bagsiden ses Emmaus Europas
forretningsudvalg:
Formand Willi Does, Tyskland, sekretær Silvana
Nogarole, Italien, kasserer Michael Heap,
Storbritannien og de menige medlemmer Jean-
Philippe Légaut, Rumænien/Frankrig, Birgitta
Göranson, Sverige og Hans van Beek,
Frankrig/Holland.

Hermed en stor tak til alle, som har sendt kontingenter og bidrag siden sidst!

Vi er for tiden 138 medlemmer. Hvis der er vedhæftet en seddel med kontooplysninger, har du ikke betalt for i år.

Husk at læse www.gtu.dk – her opdateres www.gtu.dk/Nyheder.htm og www.gtu.dk/Kalender.htm op til flere gange dagligt.

Pakker til Kooperativet i Amataltal

Vi sendte i 2016 4 pakker = 60 kilo, med varmt tøj til Kooperativet i Amataltal. Tøjet kan hjælpe nogle af de fattigste i området i det inderste Vestafrika til at overleve de kolde nætter fra november til februar. Den 28. februar, den 4. maj og den 6. juni i 2017 sendte vi igen pakker.

Tak til alle bidragydere, som gjorde det muligt at sende pakkerne! Tak til Røde Kors i Arden for brillerne, som vi sender med!

Genvej til Udvikling deltager i afrikansk marked i Århus

Lørdag den 30. september og søndag den 1. oktober i Godsbanens foyer, Skovgårdsgade, afholdes afrikansk marked med kunst, mad, mode, bolig, tekstil, live demo, udstillinger og musik.

Lørdag 10 - 18 - søndag 10 - 18.

Alle er velkomne, også bare for at hilse!

(foto: Jean de Lestrang / EU / ECHO)

Boko Haram øger offensiv i Niger

Nigers sydøstlige region Diffa er udsat for en stigende bølge af vold fra Boko Haram. Det forværrer den humanitære krise i området, som allerede er underfinansieret.

- oversat fra engelsk af Inor Dale efter http://www.irinnews.org/feature/2017/07/06/boko-haram-ups-its-pressure-niger?utm_source=IRIN+-+the+inside+story+on+emergencies&utm_campaign=7ad7a55115-RSS_EMAIL_CAMPAIGN_ENGLISH_AFRICA&utm_medium=email&utm_term=0_d842d98289-7ad7a55115-29270773

Den 2. juli angreb jihadister landsbyen Ngalewa nær Kablewa, hvor de dræbte ni personer og bortførte 37 - alle unge piger og drenge.

Gerningsmændene ankom om natten, hvorefter de plyndrede madforsyninger og kvæg, inden de forsvandt igen.

Få dage tidligere, den 29. juni, angreb to kvindelige selvmordsbombere en flygtningelejr for internt fordrevne i Kablewa, tæt ved regionens hovedstad Diffa. Flygtningelejren er drevet af FN's flygtningeagentur, UNHCR. Fire mennesker blev dræbt, inklusiv de to selvmordsbombere, og 11 blev såret af de to eksplosioner.

Dan Dano Mahamadou Lawaly, Diffas guvernør, har nu beordret, at 16.500 internt fordrevne skal genhuses i en ny lejr, der befinder sig få kilometer nord fra Hovedvej 1, som er vejen ved grænsen til Tchad mod øst.

Syd for hovedvejen er der stor risiko for angreb fra Boko Haram. Konflikten har ophav i Nigeria, men formodes at være operativ i Niger via forladte ø-områder i Tchad-søen.

Boko Harams strategi er tilsyneladende at stjæle flest mulige forsyninger forud for regnsæsonen, når den stigende vandstand vil gøre det vanskeligt at krydse Komagudu floden, der løber langs den sydlige grænse til Nigeria.

Bamouni Dieudonné, som er Nigers bestyrer for FN's krisekoordineringsagentur, OCHA, har forklaret, at den stigende trussel betyder, at der skal lagres mindre mad og medicin i depoterne ved frontlinjen. Det betyder, at de skal genopfyldes oftere.

"Vi må gentænke at forsyne regionens depoter for tre måneders ad gangen. De er sårbare netop nu," sagde han til IRIN. "Det vil forøge omkostningerne, da vi er nødt til at opbevare mindre."

(fortsættes side 4)

Næsten halvdelen af Diffas befolkning har brug for humanitær hjælp
(foto: Jean de Lestrang / EU / ECHO)

Boko Haram øger offensiv i Niger

(fortsat fra side 3)

En uhyggelig præcedens

Det var forudsigeligt, at mængden af angreb ville intensivere. Men det kom som en overraskelse, at flygtningelejren i Kablewa blev bombet, sagde Dieudonné.

Boko Harams angreb på flygtningelejre er en regelmæssig hændelse i det nordøstlige Nigeria, men ikke i Niger, hvor den ekstremistiske gruppe hovedsagelig har angrebet militære mål.

Angrebet på lejren i Kablewa har skabt uro i værtsbyen, hvilket blev understreget i sidste uge, da lejren bredte sig til de lokale marker og dermed truede høsten.

Urolighederne kan vise sig at være isolerede hændelser; men de kan alligevel medføre en ny modvilje mod de internt fordrevne, da lejrene kan anses for at være en sikkerhedsrisiko. Det ville være en ny og forstyrrende tendens i en region, der har været meget gæstfri i forhold til lejre og flygtninge," sagde Dieudonné.

De 16.500 internt fordrevne i Kablewa var blandt 33.000 folk fra 100 landsbyer spredt over 74 øer i

Tchad-søen, som fik 48 timer til at evakuere i maj 2015 forud for regeringens militære operationer i området.

De fordrevne blev i første omgang flyttet til fastlandsbyer N'Guigmi og Diffa, inden de blev genhuset i Kablewa. Derfor er det nu tredje gang, de er tvunget til at flytte.

Det er dog ikke usædvanligt i denne konflikt. Ifølge undersøgelser fra april udført af International Organization for Migration, var mere end 70 procent af befolkningen i en lejr for fordrevne i N'guel Madou Maï allerede blevet flyttet mindst én gang. 42 procent er blevet flyttet "to eller tre gange".

Den nigeriske regerings strategi mod oprørerne har været stejl. Efter Boko Harams første angreb i 2015 blev flere lokalsamfund ved søområderne nær Komadugu floden affolket, hvilket ødelagde den lokale økonomi, som var baseret på fiskeri og dyrkning af peberfrugter. Hæren satte også en stopper for taxikørsel med motorcykler i Diffa, hvilket var en af de få beskæftigelsesmuligheder for unge mænd.

"Diffa regionen har altid haft det svært økonomisk, og de strenge sikkerhedsforanstaltninger har ikke hjulpet på dette," sagde Peter Kioy, IOM-projektets lokale administrator.

"Alle er i samme båd, de fordrevne og værtsbyerne. De fleste mennesker her er nu fuldstændig afhængige af nødhjælp fra udlandet."

Underfinansieret og underernæret

700.000 er det estimerede befolkningsantal i Diffa-regionen, hvoraf to-tredjedele er internt fordrevne, tilbagevendte eller flygtninge. 340.000 mennesker er afhængige af nødhjælp. Niger er den eneste vært for 50 procent af de nigerianske flygtninge i Lake Chad Basin regionen. På trods af dette er den humanitære operation til en værdi af 139 millioner dollar kun 17 procent finansieret.

Der er ikke nok nødhjælp. IRIN har talt med de fordrevne i Maina Kadari, som er en af de 140 spontant oprettede områder i regionen. Deres største problem er simpelt hen mangel på mad.

En varm eftermiddag, hvor mændene sad i telte og ventede på at bryde deres faste ved solnedgang, anslog de adspurgte, at op mod 70 procent af dem ikke modtog nok rationer. De var derfor afhængige af at dele rationerne internt.

"Den følelse af uretfærdighed og mangel på muligheder kan gøre Boko Haram attraktiv for vrede, unge mænd," sagde Aboubaker Issa, en ungdomsleder i Diffa.

"De fordrevne tager til nye steder uden assistance, og alle er ikke modstandsdygtige," siger han til IRIN. "Regeringens tiltag har drevet mange unge direkte i Boko Harams favn."

Bliver i området

En af pointerne, som fremgår af en kritisk rapport fra Læger uden Grænser, er, at den humanitære indsats i Diffa uden videre godtog militærets adgangsbegrænsninger.

"Historien viser, at militære taktikker mod oprørere kan være dødbærende for lokalbefolkninger,"

siger Læger uden Grænser. "Der har været for få forsøg på at verificere Nigers udsagn om, hvilke forhold befolkningerne i de afspærrede områder lever under."

De tilføjer: "En adspurgte fra regeringen har endda bemærket, at ingen kender til forholdene for dem, der stadig lever på øerne i Tchad-søen, selv om flere tusinde er vendt tilbage på trods af militærets ordrer."

De fordrevne i Maina Kadari siger, at de bliver i området indtil regeringen har gjort det klart, at det er sikkert at vende tilbage. Det handler ikke kun om sikkerhed; for de tilbagevendende skal genopbygge deres hjem, deres foranstaltninger mod oversvømmelser - og genopbygge deres liv.

Mindre end 12 procent af de adspurgte i N'guel Madou Maï er klar til at vende tilbage til deres landsbyer, ifølge IOM. Set i forhold til de nye sikkerhedsproblemer i området, kan det antal være endnu mindre nu.

Men Diffa føler sig sikker. Det er nemlig en base for Multinational Joint Task Force, en anti-Boko Haram koalition bestående af Benin, Cameroun, Tchad, Niger og Nigeria. Tungt bevæbnede soldater fra Niger haster gennem byen i teknisk udstyr i en sky af støv, og lufthavnen er hjemstavn for mindst et ukrainsk bemannet SU-25 jettfly til at angribe på land.

Kampen mod Boko Haram har langtfra været envejs. Hæren nedkæmpede 57 oprørere i et monumentalt sammenstød tilbage i april, og er nu på sporet af de bortførte børn fra Ngalewa. Man håber, at de går en bedre skæbne i møde end pigerne fra det berygtede angreb på Chibok i Nigeria.

Men sikkerhedsstyrkerne er trængte til det yderste. Sidste måned erklærede Niger undtagelsestilstand i dele af de vestlige regioner Tillabéri og Tahoua, efter flere angreb begået af jihadister fra Mali.

"Regeringen gør, hvad den kan for at skabe sikkerhed, men har brug for international opbakning," siger Dieudonné. "Alle de trusler, den står over for, kommer fra områder uden for landets grænser."

Mødedeltagelser og udstillinger

Sommer i Himmerland

Jørgen Olsen præsenterede vores blandede u-landhandel på de nævnte markeder med de følgende kontante resultater (*alle salgsfremstød tjener desuden et oplysningsformål*):

den 3. juni på Folkefesten i Terndrup..... 348 kr.
den 10. juni på Hobro Bagagerumsmarked.601 kr.
den 20. juni på Ø. Hurup tirsdagsmarked...329 kr.
den 29. juni på Hvirvelkærgård ved Als.....44 kr.
den 6. juli på Hvirvelkærgård ved Als.....908 kr.
den 13. juli på Hvirvelkærgård ved Als.....75 kr.
den 15. juli på Bazar Skelund.....379 kr.
den 3. august på Hvirvelkærgård ved Als...495 kr.
den 10. august på Hvirvelkærgård ved Als..524 kr.
den 15. august på Ø. Hurup tirsdagsmarked584 kr.

Vi var med på Couleur Café i København

Marianne Dithmer deltog for Genvej til Udvikling på Couleur Café den 10. juni.

Varesalg 3.085 kr.

Læs nærmere på

<https://vkc.kk.dk/event/couleur-cafe-2017>

Erfaringsudveksling med Oxfam Ibis i Århus

Birgitte Juul Nielsen og Jørgen Olsen var i Århus den 13. juni sammen med Ibis-medlemmer fra Aalborg og Århus.

Generalforsamling i Låsby

Den 18. juni gennemførte Genvej til Udvikling sin årlige generalforsamling, som er nærmere refereret på siderne 7 til 11.

Varesalg 214 kr.

Den blandede u-landhandel med til Sankt Hans fest

Festen foregik på Balticgade 21 på Århus Havn.

Læs om festens arrangører på

https://www.facebook.com/events/667446973461134/?acontext=%7B%22action_history%22%3A

[%22\[%7B%5C%22surface%5C%22%3A%5C%22page%5C%22%2C%5C%22mechanism%5C%22%3A%5C%22page_upcoming_events_card%5C%22%2C%5C%22extra_data%5C%22%3A%5C%22%7D%5C%22%2C%22has_source%22%3Atrue%7D](#)

Kristian Katholm Olsen, Birgitte Juul Nielsen og Jørgen Olsen repræsenterede Genvej til Udvikling, og varesalget blev på 367 kr.

Glocal Art nær Dronninglund

gennemførte fernisering den 25. juni. Til stede var blandt andre GtU's koordinator Jørgen Olsen og som værtsfolk Helle Mejlhede Hansen og Frede Hansen.

Mediemarkeringer

PARTNERSKABER MELLEM NGO'ER OG VIRKSOMHEDER

- speciale fra Institut for Statskundskab, Århus
Universitet, af Kathrine Lund Jacobsen

<http://gtu.dk/Speciale%20-%20Partnerskaber%20mellem%20NGO'er%20og%20virksomheder%20.pdf>

Genvej til Udvikling er en ud af 13 udviklingsorganisationer, der er blevet interviewet og studeret i skriveprocessen.

Der blev bl.a. lejlighed til at genopfriske dette
blogindlæg

<https://globalnyt.dk/content/munsterparrets-elitedyrkelse> ,

som har fået plads i litteraturlisten, fordi det problematiserer professionaliseringen af arbejdet i udviklingsorganisationerne.

Fornægtelse af retten til fri bevægelighed

Emmaus Europa har sendt et åbent brev til medlemmerne af Europa-parlamentet – Inor Dale har oversat til dansk, og det kom i Globalnyt den 1. august

<https://globalnyt.dk/content/fornaegtelse-af-rekken-til-fri-bevaegelighed>

(foto: Jørgen Olsen)

GENVEJ TIL UDVIKLING

Referat af generalforsamling den 18. juni 2017

i Børnehuset Viften, Låsby.

Dagsorden ifølge vedtægterne.

1. Valg af dirigent

Jens Elgaard Madsen blev valgt.
Forsamlingen understregede vigtigheden af at udsende det blad, der indkalder til generalforsamling, i rimelig god tid, for at sikre, at generalforsamlingen er lovligt indkaldt.

2. Beretning

Der henvises til <http://gtu.dk/PK131-09-10.pdf>

Forsamlingen udtrykte sin glæde over, at der i 2016 var et rekordstort salg af varer fra u-lande + at det parallelt hermed har været muligt at udøve et omfattende engagement i

Emmaus Europa, som det er fremgået af notitserne i Projekt & Kulturs aktivitetsoversigter.

I forbindelse med emnet migration nævnte formanden, at danskerne har en tilbøjelighed til først at interessere sig for diverse emner, når de kommer tæt på, jf. den seneste tids opmærksomhed omkring romaer i København. Koordinatoren nævnte i den forbindelse, at der i Rumænien, Frankrig og Italien findes Emmaus-medlemsorganisationer, der positivt inddrager romaer.

Næstformanden bemærkede som argument for det nyttige i migration, at DR Congo har et statsbudget på 4,5 milliarder US-dollars om året, mens de penge, som de 7 millioner congolesere bosat uden for Congo sender hjem, beløber sig til det dobbelte, altså 9 milliarder US-dollars om året.

(fortsættes side 8)

María Cecilia Castro-Becker studerer den blandede u-landhandel, der som fast tradition er med på generalforsamlingen
(foto: Jørgen Olsen)

(fortsat fra side 7)

3. Forelæggelse og godkendelse af det reviderede regnskab

Regnskabet blev gennemgået og kommenteret punktvis. Forsamlingen drøftede vores udsalgspriser, og der var enighed om, at de bør varieres i et vist omfang, da vi henvender os til vidt forskellige målgrupper.

Den beninske organisation Metokan er ekskluderet fra Emmaus på grund af alvorligt økonomisk udføre. Vi køber ikke nye varer fra Metokan, og dem, vi har, sælges kun med oplysningen om, at de er fra Benin, uden specifikation. AFA i Benin vil være leveringsdygtig i de varekategorier, vi har købt fra Metokan.

4. Behandling af indkomne forslag

Der var ikke indkommet forslag til behandling.

5. Fastsættelse af det årlige kontingent

Følgende uændrede minimumssatser gældende fra 2017 blev besluttet:

Personligt medlemskab.....	150 kr.
Husstandsmedlemskab.....	200 kr.
Kollektivt medlemskab.....	200 kr.
Abonnement uden medlemskab.....	100 kr.

6. Foreningens synspunkter – om hvad og hvordan fremmer vi dem?

Formanden rejste spørgsmålet om, hvorvidt det frankofone Vestafrika fortsat skal være vores fokusområde, eller om f.eks. Østeuropa, Østafrika mv. kan inddrages.

Hertil svarede koordinatoren, at i og med, at vi er medlemsorganisation af Emmaus, bliver andre dele af verden automatisk inddraget. Koordinatoren skriver notitser i nyhedssektionen på vores hjemmeside, og de handler ofte om Emmaus-medlemsorganisationer hvor som helst, de findes – det gælder f.eks. notitser fra Facebook-profilen ActEmmaus.

Bente Kühn kommenterede, at GtU i nogle tilfælde har engageret sig nogle steder, hvor de store NGO'er ikke magter eller ønsker at være til stede.

Men når det gælder vores varesalg, sagde koordinatoren, er der gode grunde til at fastholde AFA i Benin og Pag-la-Yiri i Burkina Faso som væsentlige partnerorganisationer – begge har et flertal af kvinder blandt medlemmerne, og for AFA's vedkommende er der desuden aspektet omkring billedtæpperne med de førkoloniale kongers rigsvåben – de fortæller, at Afrikas historie ikke startede med den europæiske kolonisering.

Koordinatoren nævnte sine blogindlæg på www.globalnyt.dk – tidligere U-landsnyt – de skaffer os ikke medlemmer og skaffer os heller ikke af med medlemmer, men giver dog en gang imellem anledning til meningsudvekslinger, som alle debattører og læsere bliver klogere af.

7. Planer for det kommende år

Omkring foreningens 40 års jubilæum blev det foreslået, at der tages kontakt med den burkinske Emmaus-veteran Koudbi Koala, som måske også kan hyres med henblik på foredrag, evt. om demokrati i Afrika efter nærmere aftale, på f.eks. Aalborg Universitet. Bestyrelsen følger op.

I Emmaus har den internationale styrelse vedtaget at nedlægge politisk udvalg og oplysningsudvalget. Julien, Jørgen og de

andre europæiske medlemmer vil dog muligvis fortsat blive inviteret til Emmaus Europas repræsentantskabsmøder. Af arbejdsmæssige årsager er det dog tvivlsomt, hvor meget Julien vil kunne medvirke på europæisk plan.

Den blandede u-landhandel vil også det kommende år være at finde på bl.a. lokale kræmmermarkeder i Himmerland, på Couleur Café i hovedstaden og ved diverse arrangementer i Århus.

Det blev vedtaget at fortsætte med pakkeforsendelser både til Kooperativet i Amataltal i Niger og til Emmaus-organisationen Benebnooma i Koudougou, Burkina Faso. Vi skal dog ikke sende kladdehæfter og hovedpinetabletter til nogle af dem – begge er dyrere i Danmark end på de lokale markeder. Forsendelserne af pakkerne er afhængige af, at der indgår bidrag til finansiering.

Forsamlingen besluttede at nedlægge arbejdsgruppen vedr. miljø og bæredygtighed og arbejdsgruppen for debat om fri bevægelighed for mennesker – begge grupper har været totalt inaktive.

De gamle samarbejdspartnere:

Tessalit i Mali: Vi kan glæde os over, at børnene kan komme i skole; men det nordlige Mali er stadig et farligt sted at opholde sig på grund af omstrejfende kriminelle og terrorister. Der kommer en artikel om Tessalit i august-nummeret af Projekt & Kultur.

Tohoué i Benin: Kompost- og havebrugsprojektet kører stille og roligt. Emmaus Tohoué er ofte ramme for møder i Emmaus Benin og Emmaus Afrika og har også været det et par gange for Emmaus International.

(fortsættes side 10)

Deltagerne nød frokosten uden døre med udsigt til Børnehusets legeplads
(foto: Jørgen Olsen)

(fortsat fra side 9)

Kaoumaram i Niger: Intet at berette. Området er præget af Boko Haram, og rejser dertil frarådes.

Kooperativet i Amataltal i Niger: Der var enighed om ikke at svare yderligere på kooperativets anmodninger om, at vi søger Danida og div. fonde om yderligere udviklingsbistand, da Danida for længst har tilkendegivet, at dette ikke er en mulighed.

Det er vanskeligt at søge fonde, når vi på grund af terrortruslen ikke har mulighed for at besøge en målgruppe, og dertil kommer det principielle: Hvis det alligevel skulle lykkedes at skaffe fondsmidler, kunne det i værste fald udskyde den situation, hvor kooperativet forsøger at samarbejde med andre

lokalsamfund for at udnytte hinandens fordele og styrke dialogen med myndighederne.

Derimod kan vi bestille nogle af kooperativets varer, når vores likviditet muliggør det, lige som vi – som tidligere nævnt – fortsætter pakkeforsendelserne i det omfang, det er muligt.

Ud over hjemmeside, koordinatorens private Facebook-profil, blogindlæg og mødedeltagelser er fremstødene med vores blandede u-landhandel at betragte som oplysningsarbejde, fordi vi viser positive billeder af Afrika, og fordi vi uddeler A4-ark med oplysninger, når vi sælger varer fra Kooperativet i Amataltal, AFA, Pag-la-Yiri samt CPSS i Cameroun.

Jens E. Madsen, M. Cecília Castro-Becker, Bente Kühn, Julien K. M. Murhula og Birgitte Juul Nielsen
(foto: Jørgen Olsen)

Det blev besluttet, at vi opretholder alle vores kollektive medlemskaber, men ikke tegner nye og altså ikke melder os ind i Arden Handel og Håndværk.

Vi sender 140 € til Emmaus Internationals solidaritetsfond.

8. Valg af bestyrelse, bestyrelsessuppleanter og revisor

Til bestyrelsen genvalgtes Julien Kalimira Mzee Murhula, Jørgen Olsen og Jens Elgaard Madsen.

Som 1. suppleant genvalgtes Frede Hansen.
Som 2. suppleant genvalgtes Birgit Vanghaug.

Som parlamentariske revisorer genvalgtes Jørn Kirkegaard og Per Gustav Johansen.

9. Eventuelt.

Generalforsamlingen 2018 skal afholdes vest for Storebælt. Erna Olsen, Hobro, har tilbudt værtskab.

*Jørgen Olsen, referent
Jens Elgaard Madsen, dirigent.*

Bestyrelsen konstituerede sig efterfølgende med Jens Elgaard Madsen som formand, Julien K. M. Murhula som næstformand og Jørgen Olsen som sekretær og kasserer.

Vi var fiskere

- roman af Chigozie Obioma – oversat af Nanna Brenøe
- forlaget Klim. 311 sider – 299,95 kr. hos boghandlerne
- anmeldt af Birgit Vanghaug, pensioneret lektor, 2. suppleant i Genvej til Udviklingsbestyrelse.

Denne debutroman er skrevet i 2015 af en ung nigeriansk forfatter, f. 1986, som i dag underviser i litteratur ved University of Nebraska-Lincoln, USA. Den har allerede modtaget en lang række af priser og er oversat til over 20 sprog.

Hvad kan give en sådan succes? Den er først og fremmest en meget dramatisk og medrivende fortælling om en families tragiske nedbrydning. Den foregår i 1990'erne på et baggrundstæppe af den politiske udvikling i et land, der præges af brutale politiske begivenheder med borgerkrig og hurtige udskiftninger af præsidenter med vold, fængslinger, forgiftninger og drab.

Familien består af far, mor, fem drenge og en pige. Det er de tre ældste drenge Ikenna (15), Boja (14) og Obembe (9), der er hovedpersoner. Jeg-personen kaldes Ben for Benjamin, og han er 7 år. Forældrene kaldes ved det smukke udtryk "vores hjems to hjertekamre".

De tilhører en rimelig velstående middelklassefamilie. De bor i Akure, hvor faderen er ansat i Nigerias Centralbank og er uhyre ambitiøs på sine drenges vegne. De skal have en vestlig uddannelse og blive læger, advokater og piloter, professorer. Trods politik om børnebegrænsning vil han have mange børn for at skabe en stærk familieklan af højtuddannede.

En dag forflyttes han til Yola, en by, der ligger en "kamelrejse på over tusind km borte" nordpå, en køretur i bil på 15 timer.

Trods moderens voldsomme protester og berettigede angst for at være alene med de mange børn, tager han af sted. Det er ham, familiens overhoved, der bestemmer. Han kommer dog hjem hver anden weekend.

Men det strenge daglige opsyn med drengene svækkes naturligvis, og drengene begynder at

forsømme deres skole og vil hellere fiske i floden og tjene penge. Da dette opdages, bliver vi vidne til faderens modbydelige korporlige afstraffelse, hvor drengene på trods af ydmygelsen bagefter tvinges til at sige tak for, han holder dem på rette vej. Moderen står som altid hos for at gribe ind, når det bliver for skrap; men ikke en gang hun kan udvikle noget. Den ældste søn bliver særlig hårdt behandlet, idet han skal være forbillede for sine yngre brødre, og det vækker naturligvis farlig bitterhed og had i ham i stedet for den stolthed, faderen kræver.

Faderen benytter deres utilgivelige adfærd til følgende formaning: "Jeg vil have, I skal blive en anden slags fiskere ..., fiskere af gode drømme, som ikke giver op, før de har fanget den største fangst..., forstandens fiskere. Hårdtarbejdende fiskere. Børn, som stikker deres hænder i dette livs floder, søer, oceaner og får succes: bliver læger, piloter, professorer, advokater." Sammen skal drengene nu gentage i kor: "Vi er fulde af kraft, vi er ustoppelige, vi er mastodonter, vi skal aldrig fejle." Men "vi følte os forrådt af fars magiske forvandling af vores dybe væmmelse til taknemmelighed."

Men Ikenna begynder at forandre sig i faretruende retning. Han, som tidligere havde elsket sine brødre, begynder at slå fra sig, låse sig inde på sit værelse, forbyder adgang for Boja, som han ellers deler værelset med, ja endda hvæse ad sin mor. At gøre det over for en person, der er ældre end én selv, blev inden for igbokulturen regnet for et utilstedeligt tegn på ulydighed. Moderen bliver ude af sig selv af raseri, smækker med tungen og siger tsk-tsk-lyde, slår ham og truer ham med ikke at få mad i dette hus, før han siger undskyld. Men det gør han ikke. Tværtimod stikker han af og er væk hele natten.

Det er starten til stor ulykke i huset. Alle er plaget af forvirret bekymring, sorg, fortvivelse.

Men så indtræffer noget, som faderen ikke i sin vildeste fantasi kunne forestille sig. Noget på et helt andet "uvidenskabeligt" plan.

En dag går drengen nede ved den beskidte flod og møder en tosse, en særling, Abulu, en sindssyg, som strejfer omkring i byen som en paria.

Uhumsk, i uhyggelig grad, arret af sygdomme, lever af madaffald, bor hvor som helst, mest i en rusten ruin af en lastvogn. Alle er bange for ham, da han har synske evner. Det hedder sig, han har dræbt sin egen bror. Drengene er som alle andre bange for ham og vil hurtigst muligt væk, men hører så, han nævner Ikennas navn. Og så kommer profetien: "Ikenna, du vil dø." Og mere, som det er svært at høre på grund af et fly, der passerer.

Ikenna tvinger dem nu til at sige, hvad det var. Kun Boja tør: "Ikenna, du vil dø for en fiskers hånd." Og Ikenna konkluderer: "Ubulu havde en vision, hvor han så, at en af jer vil dræbe mig."

Og her kommer et af de typiske billeder, som er karakteristiske for det afrikanske islæt i bogen: "Flere ord hang febrilsk og dinglede på hans læber, men slap ikke ud. De syntes at blive hevet indenbords igen, som om de var gjort fast til et reb, der blev trukket af en usynlig hånd et sted inden i ham." Meget fantasifuldt, men måske lidt for bastant for os nordboere.

Og nu handler resten af bogen stort set om opfyldelsen af profetien. Dette handler også om, at Ikenna tror så fast på den, at det virker, som om han selv gør alt for at opfylde den.

Fordi det er Boja, der hørte ordene, er han overbevist om, at det er ham, der vil udføre den, og han opfører sig nu så nederdrægtigt over for ham (*som stadig elsker ham og er dybt ulykkelig*), at han i fortvivlelse virkelig bliver den, der opfylder den. Faderen kommer hjem fra det tre måneder lange efteruddannelseskursus, han ikke kunne tage fri fra og derfor nu bliver afskediget fra. Og bliver vidne til en kædereaktion af tragiske begivenheder, som ikke skal røbes her.

Den familie, som var velfungerende og løfterig, mister hele sit værdigrundlag. Ja, de to yngre brødre, Obembe og Ben, er fuldstændig klar til at rejse til Canada hos faderens bror og fuldføre en vestlig uddannelse. Men inden afgang har de lovet at hævne sig på Ubulu og slå ham ihjel.

Fortælleren ender som 14-årig i fængsel for 8 år uden nogen som helst kontakt med sin familie.

Han løslades dog efter 6 år. Hvilket skyldes den første overgang i Nigeria fra militærstyre til civil styre (1993), hvorfor guvernøren har besluttet at løslade et antal fanger, hvor Ben er den første på listen.

Da han endelig kommer ud, er alt forandret.

"Igennem mange år havde han (*faderen*) båret rundt på denne sæk fuld af drømme. Han vidste ikke, at det, han slæbte rundt på i alle år, var en sæk fuld af maddikebefængte drømme, for længst fordærvede og nu ikke andet end dødvægt."

Faderen er ældet og udmagret; men da han er en belæst mand, har han oprettet en boghandel.

Bogens chok er, at han selv har gjort sig skyldig i en voldelig hævnaktion mod den onde spåmand Ubulu, så han på en måde står lige med sønnerne, forstår dem, tilgiver dem. Han har forandret personlighed, er blevet mild og ydmyg. Moderen, der var hurtig, hidsig og ilter, er blevet tungere. Men også miljøet er forandret: Gaderne er blevet ordnede, og nye bygninger er skudt op overalt. "Det var, som om det var selve verden, der var blevet født på ny."

Igennem hele bogen er personerne blevet sammenlignet med dyr. Det sidste kapitel bærer overskriften "Hejrerne" og går på de to yngste søskende, som selvfølgelig i mellemtiden har forandret sig meget, selv om "de begge to var født før den storm, der rystede vores familie, oplevede de den ikke," bare mærkede en snert af den. Og "hejrer er kendt for, at de indvarsler gode tider."

Således ender bogen i en optimistisk tone, der lover godt for fremtiden både på mikro- og makroplan. Som en trøst, der siger, at onde tider afløses af gode.

Dette kan læses som en historie om Afrika generelt, om menneskets eksistens, - men også som en græsk tragedie (*der er uhjælpeligt bundet til en fastlagt skæbne*) og den bibelske myte om Kain og Abel. Desuden kan man ikke undgå at tænke på Steinbecks "Øst for Paradis".

Således hæver bogen sig op over et gennemsnitligt niveau. Den er absolut læseværdig.

Nyheder fra Tessalit i Mali

- fra nr. 157, sommeren 2017, side 18, af kvartalsblad fra asbl¹ Terre, Belgien
<http://www.autreterre.org/wp-content/uploads/2017/06/journal-Terre-157.pdf>
- af Rousmane Ag Assilaken, formand for foreningen Assador, Tessalit
- oversat af Tina Jonstrup Larsen
- fotos af Rousmane Ag Assilaken
- fodnoter af forfatteren samt Jørgen Olsen.

Siden 2001 har Autre Terre været involveret i et partnerskab med foreningerne Assador og Assaghsal² i landsbyen Tessalit i det nordlige Mali.³ Partnerskabet drejer sig om at promovere økologisk landbrug som en fødevarerkilde og en supplerende indtægtskilde til tuaregbefolkningens traditionelle kvægavl. I 15 år har Autre Terre sammen med sine lokale partnere styrket de lokale producenters kompetencer, forbedret infrastrukturen for kunstvanding og struktureret gruppedannelser på demokratisk vis.

¹ Asbl betyder Association sans But Lucratif = Forening uden Profitformål. Autre Terre betyder Den anden Jord.

² Kvindeorganisation.

³ Året 2001 går på den nuværende organisering af samarbejdet – Terre's engagement startede sidst i

Ulykkeligvis blev dette foreningsarbejde stoppet under djihadisternes fremmarch, der gjorde det umuligt at opretholde en regelmæssig kontakt med denne ekstremt tilbagetrukne zone.

Vi har fornøjelsen af at have at modtaget friske nyheder fra Rousmane Ag Assilaken, formanden for Assador, som herunder gør status over partnerskabet og beskriver nogle af de største udviklinger:

”I 2001 etablerede NGO'en Autre Terre Belgien et dynamisk og mangeartet partnerskab med foreningerne Assador og Assaghsal i landsbyen Tessalit og i busksteppeområderne i Kidal-regionen i det nordlige Mali.

Vi erindrer, at dette partnerskab, baseret på gensidig tillid, blev forstyrret i 2012 under udbruddet af oprør i den nordlige del af landet. Men befolkningerne i området mærker heldigvis stadig partnerskabets positive indvirkninger.

halvfjerdsenerne, og Genvej til Udvikling sendte penge – om end beskedne summer sammenlignet med Terres finansiering – næsten fra starten og frem til 1996, aflagde besøg i 1982 og har jævnligt skrevet om Tessalit i Projekt & Kultur – jf. Mali-afsnittet i www.gtu.dk/tidsskriftet_projekt_og_kultur.htm

Et partnerskab som har fået tidligere nomade-kvægavlere til at forstå, at jorden ikke forråder nogen, når man behandler den med respekt. Ambitioner og vedholdenhed har blandt andet været rettet mod realiseringen af hydro-landbrugsudstyr, især filtrerende mikrodæmninger, der har sikret fødevareforsyningen. Dertil kommer styrkelsen af foreningsmedlemmernes evner inden for landbrugsøkologisk praksis, befolkningernes tildelinger i rationer af kvægfoder og arbejdsredskaber via kooperativet ledet af det altid aktive Assador til trods for sikkerhedskrisen, som gør fremtiden usikker for regionen.

En af projektets mest betydningsfulde realiseringer har været købet af frugtræer (citrustræer og daddelpalmer), som nu har givet frugt i 4 år. På dette område er det daddelpalmerne (mere end 800 i landsbyen og i busksteppeområderne), som har været den største succes. I 2016 skønnede gartnerne høsten af dadler til at være omkring 6 tons, hvilket for en begyndelse er ret betydningsfuldt. Det skal dog præciseres, at 70 pct. af daddelpalmerne er vitroplanter⁴ hentet fra et fransk laboratorium (i Montpellier) af Autre Terre Belgien og gratis uddelt til gartnerne.

Mange andre vitroplanter har ligeledes været udbredt inden for regionen og har givet gode resultater overalt, hvor de er blevet testet og transplanteret (Kidal, Aguelhoc⁵). Takket være disse vitroplanter kan Tessalit i dag blive en leverandør af daddelpalmestiklinger i hele Kidal-regionen. Inden for en nær fremtid kan produktionen af dadler vokse yderligere, hvilket betyder at gartnerne kan forbedre deres fødevareproduktion og deres indkomst og dermed ikke blot være mere modstandsdygtige over for de tilbagevendende, destabiliserende og sundhedsskadelige konsekvenser af de socialpolitiske kriser, men også over for klimaændringerne for endelig at kunne se frem til et vist mål af selvforsyning.

Autre Terre har vist sig markant forskellig fra talrige andre ofte mere velhavende intervenierende organisationer, som desværre ofte viste sig nytteløse og efterlod sultne samfund og især et spild af økonomiske og materielle ressourcer.

Køkkenhaverne i Tessalit viser, at NGO'en Autre Terre har bidraget til at gøre denne landsby til "en anden verden" ved at efterlade sig spor, der kan kvalificeres som uudslettelige, da daddelpalmerne er et 100-årigt frugtræ tillemptet regionens klima."

⁴ En vitroplante er en miniplante, der er opdyrket i reagensglas (eller andet laboratorieglass).

⁵ Henholdsvis den største og den tredjestørste by i den tyndt befolkede Kidal-region. Tessalit er den næststørste.

afsender: Genvej til Udvikling, Skovvej 24, 9510 Arden.

B

